

Ved affattelsen af stk. 1 tilsigtes det at angive, at det er hensigten, at den statslige stillingtagen til regionplanforslagene skal foregå, efter at spørgsmålene er behandlet af det tidligere omtalte ministerudvalg.

Stk. 2 om delvis godkendelse af et regionplanforslag har sin begrundelse i, at det ikke kan udelukkes, at der for dele af regionplanens indhold vil foreligge så uafklarede forhold eller en sådan afhængighed af f. eks. statslig sektorplanlægning, hvorom der endnu ikke har kunnet træffes endelig afgørelse, at forslaget ikke kan godkendes i sin helhed. Det er imidlertid ønskeligt, at der åbnes mulighed for en partiel godkendelse af regionplanen, således at de dele af planen, som kun i ringe grad påvirkes af de uafklarede forhold, vil kunne godkendes særskilt og få bindende virkning for amtsrådets og kommunalbestyrelsernes anlægsdispositioner og planlægningsvirksomhed på et tidligere tidspunkt, end hvis planen først skulle være godkendt i sin helhed. Det må dog under alle omstændigheder være en forudsætning for en sådan forlods godkendelse af regionplanen, at den begrænsede godkendelse ikke på væsentlige punkter præjudicerer planen som helhed.

Stk. 3 er et væsentligt led i styringsvirksomheden og tilsigter at muliggøre, at de enkelte regionplaner indordnes under landspolitiske synspunkter. Bestemmelsen må sammenholdes med lovforslagets § 4 om udfærdigelsen af „landsplandirektiver“ for regionplanlægningen.

Det skal tilføjes, at Kommunernes Landsforening har udtrykt stærke betænkeligheder ved, at der ifølge forslaget stk. 3 i forbindelse med den statslige godkendelse af en regionplan skal kunne foretages ændringer i det af amtsrådet vedtagne forslag, når en ændring skønnes påkrævet af landsplanmæssige hensyn. Efter Kommunernes Landsforenings opfattelse bør der ikke være mulighed for at foretage ændringer i videre omfang, end hvor gældende lovgivning indeholder hjemmel for en minister til at ændre i en lokalt tilvejebragt sektorplan, der indsendes til ministerens godkendelse.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, tilsigtes det med lovforslaget at gøre den overordnede fysiske planlægning til et instrument for virkeliggørelsen af landspolitiske målsætninger. Landsplanmæssige hensyn kan gøre sig gældende med stor styrke også uden for området for lovbestemte sektorplanlægninger, f. eks. med hensyn til regional- og lokaliseringspolitikken. Det er derfor ikke ønskeligt, at ændringsbeføjelsen for staten begrænses på anden måde, end det er gjort i den foreslåede bestemmelse, nemlig til påkrævet varetægelse af landsplanmæssige hensyn.

Den foreslåede ændringsbeføjelse må i øvrigt ses i forbindelse med forslaget § 13, stk. 4, om indsigelser mod og bemærkninger til regionplanforslaget. En mulig uenighed mellem amtsrådet og en kommunalbestyrelse om forslaget indhold på væsentlige punkter vil kun kunne afgøres af staten til fordel for kommunalbestyrelsens opfattelse, hvis der er mulighed for i forbindelse med regionplanforslagets godkendelse at foretage ændringer i planen.

Til § 15.

Bestemmelsen fastlægger retsvirkningerne af en godkendt regionplan.

For at en godkendt regionplan efterhånden kan virkeliggøres, er det nødvendigt, at planen ikke gennemhulles ved kommunale og amtskommunale dispositioner i strid med planens målsætning. Sådanne dispositioner, der måske ud fra en mere begrænset synsvinkel kan forekomme rimelige og forsvarlige, vil kunne skabe usikkerhed for andre kommuners dispositioner med mulig udskydelse eller opgivelse af anlægsarbejder i overensstemmelse med regionplanen til følge og dermed i virkeligheden være til skade for udviklingen i området som helhed. Det er derfor foreslået i stk. 1, at amtsrådets og kommunalbestyrelsernes planlægnings- og anlægsvirksomhed ikke må være i strid med en godkendt regionplan, og i stk. 2, at amtsrådet og kommunalbestyrelserne skal virke for regionplanens gennemførelse. Den sidstnævnte bestemmelse tilsigter bl. a. at gøre det muligt for amtsrådene og kommunalbestyrelserne at anvende skønsommæssige beføjelser i henhold til lovgivningen med henblik på regionplanens virkeliggørelse.

Lovforslaget om regionplanlægning i hovedstadsområdet fastlægger langt flere retsvirkninger af en godkendt regionplan, bl. a. overførelse til hovedstadsorganet af boligministerens beføjelser til at godkende dispositionsplaner og byplanvedtægter og ophævelse af byudviklingsudvalgene.

Som anført i de almindelige bemærkninger beror denne forskel mellem de to lovforslag på, at det må påregnes, at der ret snart kan foreligge en godkendt regionplan for hovedstadsområdet, hvorimod tilvejebringelsen af regionplaner for det øvrige land må antages at ville tage nogle år. Inden da må det ventes, at næste etape af planlovsreformen, der vil omhandle den primærkommunale planlægning, er gennemført, og at de nu kendte plantyper vil være afløst af andre. Det er derfor ikke fundet rimeligt i nærværende lovforslag at optage bestemmelser svarende til de i lovforslaget for hovedstadsområdet indeholdte, idet sådanne bestemmelser antagelig